REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-körut).

Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA“ iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Dumineca 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un a 40 francĭ, pe șase lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 9. Brașov. Sâmbătă 13 (26) Ianuarie 1907.

Criza s'a amânat.

Prin hotărîrea ce a luat'o consiliul de miniștri ungar alaltăerĭ sară pentru salvarea integrității morale a lui Polonyi, ca adecă acesta să rămână deocamdată la postul său și ca ministru de justiție să intenteze proces lui Lengyel, criza ce a izbucnit în sînul guvernului coaliției n'a fost aplanată, ci numai amânată.

Aceasta e tot așa de clar, pe cât de învederat este, că Polonyi mai curând sau mai târziu va trebui să se despartă de portofoliul său ministerial; ear întrebarea, dacă nu cumva va trage după sine încă și pe colegii săi din cabinet, sau cel puțin o parte din ei, rămâne deschisă.

Foile coaliției îșĭ esprimă satisfacțiunea, că campania pusă în scenă contra lui Polonyi n'a putut nicĭ să spargă coaliția, nicĭ să sgudue unitatea în sînul partidului independist. Să bucură și nu prea, bine simțind că acesta este numai începutul și că încă de aicĭ încolo coaliția va avea să încerce multe năcazurĭ și pericole și bine sciind, că nu prea e pregătită pentru a le înfrunta.

In tot cazul, dacă va și trece cumva furtuna ce a provocat'o afacerea Polonyi, fără de a cauza stricăciuni mai mari coaliției și partidului independist, văd și recunosc și cei mai înflăcărați aderenți ai stărilor de aḑi, că trebue să se întâmple curând o schimbare vădită în tactica și procederea guvernului actual și a majorității parlamentare, dacă este să se evite catastrofa unui proces de destrămare, altfel neincunjurabilă.

Acestei convingeri dă espresiune viuă ḑiarul „Magyarorszag“ în numărul său mai nou esclamând: „Guvernul poate vedea acum, ce mari pericole poate deslănțui încă faptul, că legislațiunea nu-și dă silință a satisface cât mai curând acele așteptari mari, ce țara le leagă de noul sistem. Am ḑis și-o repețim, numai din discusiuni budgetare, din votări de recruți și din delegațiuni nu putem trăi. Și s'au împlinit deja 9 luni de când dieta nu se ocupă de alta, decât de aceste afaceri curente!“

Are dreptate numita foaie că cu tempo încet al melcului, ce l'a păstrat până acum în acțiunile sale, guvernul coaliției vrând-nevrând n'a dat decât timp și prilegiu agitațiunei ce o pun la cale, mai pe față, mai în ascuns contra lui, adversarii din șirurile partidului care a căzut de la putere și care în urma alegerilor dietale ultime s'a și desființat și și-a curmat rolul în parlament, care însă desfășură azi cu atât mai mare activitate de subminare în afară de parlament.

Cu opoziția, ce-o face în dietă clubul naționalist, — cum văḑurăm și cu ocaziunea discusiunilor ultime din camera deputaților, — majoritatea de aḑi ar putea-o întinde încă multă vreme în tempo melcului. Dar de ce să tem mai mult guvernanții de aḑi este în primul rând nemulțumirea ce cuprinde însăși spiritele partizanilor coaliției, mai ales în fața împunsăturilor continue și a agitațiunei sistematice a adversarilor din vechiul partid al deposedaților.

Putem afirma deci cu toată convingerea, că criza e numai amânată, nu însă delăturată.

In ședința de eri a dietei a fost suspendat dreptul de imunitate al deputatului slovac naționalist Milan *Hodzsa*, condamnat la o lună temniță de stat.

Mandatul de la Bocșa. Acum când mandatul dep. C. Brediceanu obținut în cercul Bocșei a fost anulat de către comisiunea verificătoare, se dau publicității și amănuntele, cari lămuresc cauza pentru ce nu a renunțat Brediceanu la mandatul cercului Bocșa. In preziua alegerii s'a făcut d-lui Brediceanu ofertul să și retragă candidatura, căci atunci va fi ales fără contra-candidat în cercul Oravițeĭ. D-l Brediceanu a respins acest ofert. După alegere contrarii au venit cu un nou ofert, declarând, că dacă d-l Brediceanu va renunța la acest mandat, ei vor retrage toate protestele ridicate contra mandatelor din cercurile Lugoș și Zorlențul mare, ba s'a pus chiar în vedere că va fi numit un fișpan român în comitatul Caraș-Severinului. Dar d-l Brediceanu n'a renunțat nici acum. In urma aceasta s'a început persecutarea alegătorilor din cercul Bocșei, iar la investigarea în afacerea mandatului protestat nu au fost admiși și martorii proprii din partea apărării. Atunci d-l Brediceanu a supus din nou chestiunea bărbaților de încredere din acest cerc, cari au decis să lase toate la buna chibzuială a d-lui Brediceanu. Acesta convins de curățenia mandatului rămase consecvent atitudinei sale, n'a renunțat deci, ci a lăsat să judece comisiunea cenzurătoare dietală.

In urma sentinței de anulare, care este inapelabilă, există acum numai un singur for, la care se poate apela: alegătorii cercului, cari în curând vor avea să pășească din nou la urna electorală. Contrarii susțin și acum candidatura lui Iuliu Weiss, iar alegătorii români, se vor grupa în jurul candidatului naționalist, care va fi nominat de către fruntașii români din cercul Bocșei în înțelegere cu conducătorii partidului național.

Profesorii universitari din Sofia în contra guvernului. In urma închiderei universității din Sofia, causată de demonstrațiile antidinastice ale studenților bulgari, profesorii dela universitatea din Sofia publică un manifest adresat poporului, prin care declară închiderea universității de ilegală. Manifestul apelează la popor ca să ajutore universitatea în lupta ei contra guvernului pentru recâștigarea drepturilor ei autonome.

Afacerea Polonyi.

Un *comunicat oficios* publicat de biroul de coresp. telegr. ungar din Budapesta, zice:

»Azĭ (23 Ian. seara) s'a ținut un conziliu de miniștri sub președința lui Wekerle. Rezultatul consfătuirei e următorul: Ministru de justiție Polonyi, care mai înainte a cedat punctului de vedere al partidului independist, ca să nu intenteze proces de pressă, văzând că atât în sînul partidului independist, cât și în sînul celorlalte partide ale coaliției s'a dat în timpul din urmă espresiune dorinței, ca ministrul de justiție să îndrumeze atacurile îndrumate în contra lui pe calea judițiară, a decis, de a păși pe calea judecătorească și de a intenta procesul deja în zilele cele mai de aproape în calitatea sa de ministru de justiție«.

*

In cercurile politice din Budapesta a produs deciziunea de mai sus a consiliului de miniștri mare sensațiune, deoarece toțĭ s'așteptau ca Polonyi să șĭ dea demisiunea.

Deputatul independist Kallay a adus în club scirea, că monarchul însușĭ l'ar susținea pe Polonyi și că n'ar vedea buros retragerea lui. Știrea aceasta a produs senzație, dar mai târziu fù modificată de persoane bine informate așa, că monarchul ar fi zis numai, că lasă coaliției mână liberă să rezolve afacerea Polonyi așa cum îi va veni mai bine la socoteală.

Scrisoare din București.

Situația politică. — Inființarea unui muzeu istoric. — Mare incendiu. — Ger mare. — Furtună pe mare.

— 11 Ianuarie.

Din causa intreruperei circulațiunei trenurilor nu s'a putut întruni numărul reglementar de deputațĭ, pentru ca camera să poată ține ședință. Prin cercurile politice continuă a se discuta asupra situațiunei. Toată lumea așteaptă cu nerăbdare resultatul marei conferențe, pe care o vor ține mâne seara junimiștii la clubul lor din capitală și la care vor lua parte și numeroșĭ fruntașĭ din județe. Se crede că în aceasta conferență d-l P. P. Carp va arăta punctele, pe baza cărora este aplecat a începe tratativele pentru reîntregirea partidului conservator. In rândurile junimiștilor dispoziția este optimistă, deoarece esistă speranța că se va putea forma un guvern de concentrare sub președința d-lui G. Cantacuzino.

— Generalul Brătianu, directorul institutului geografic militar și președintele comisiunei militare a espozițiunei, a încunoștiințat ministerul de războiŭ, că s'a decis înființarea in palatul Artelor a unui muzeu istoric cu 15 secțiunĭ, dintre carĭ și o secțiune militară, pentru care s'a reservat aripa din stânga a palatului. Generalul Brătianu este de părere să se reîn-

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Petru cel mare.

De August Strindberg.

— Urmare. —

»Iartă Petre« zise femeia, »dar e cu drept ca tu să te legi pentru corăbiile Holandeze de guvernul Șvedez?«

»Da e cu drept! Tot ceea-ce fac eu e cu drept!«

»Nu înțeleg! Rușii noștrii împușcă din greșală asupra unor corăbii Holandeze pacinice; tu ceri despăgubire dela Svedezi pentru-că nefericirea s'a întâmplat în apele svedeze...«

»Da, după dreptul roman fărădelegea se pedepsește în țara aceia în care s'a făcut«. »Da, dar...«

»Egal: cine poate plăti, plătește; eu nu pot și Holandezii nu voesc, deci au să plătească Svedezii! Ințelegi?«

»Nu».

»Svedezii au ațâțat pe Turci împotriva mea, și asta au s'o plătească!«

»Poate fi!« Dar de ce scrii aici așa neprietenește Holandezilor, tu-i iubești doar?«

»De ce? Pentru-că Holanda de la pacea de Utrecht începând merge'n jos. Cu Holanda s'a sfârșit, pe gunoiu cu republica asta! Acuma vine Anglia! Eu merg cu Anglia de când și Franța a început să decadă!«

»Să-și părăsească omul prietenii cei vechi?«

»Fără 'ndoială, dacă nu mai sunt buni de nimic! Ș'apoiu, în dragoste și politică prietenie nu este! Crezi tu că eu iubesc pe acest mizerabil de August de Polonia? Nu. Dar trebue să merg cu el pe ploaie și pe soare, pentru țara mea, pentru Rusia. Cel care nu-și poate jertfi toanele și micilei porniri pentru binele țărei sale, se face un Don Quichote ca și Carol al douisprezecelea. Nebunul acesta, cu ura sa prostească față de August și de mine a lucrat, la nimicirea Svediei și la viitorul Rusiei. Dacă acest câine ațâță pe Turcul asupra noastră, a fost o crimă față de Europa, căci Europa are nevoe de Rusia sa în contra Asiei. N'a stat Mongolul aicea două sute de ani amenințând? Și după-ce strămoșii noștri l'au alungat, vine un astfel de cavaler și aduce pe păgânul din Constantinopol în țară. Mongolul fusese odinioară în Silezia și ar fi pustiit apusul dacă nu l'am fi salvat noi, Rușii. Carol al doisprezecelea e mort, dar îi afurisesc memoria și-l afurisesc pe ori-care ar încerca să mă împiedece în frumosul meu plan de a face din Rusia asiatică o Europă apuseană. Omor pe ori-și-care ar încerca să se atingă de opera mea, fie el cine-o fi și de-ar fi însuși fiiul meu!«

Aici tăcu. Cuvintele sale din urmă atinseră întrebarea simțitoare după fiul său din căsătoria dintâiu. Alexej, care zăcea aruncat în temnița fortăreței Petru și Pavel așteptându-și sentința de moarte. Să dovedise anume, că Alexej lucrase în contra planului tatălui său de a civilisa Rusia, și afară de aceea mai era bănuit și că luase parte la unele încercări de revoltă. Nevasta sa despărțită, Eudoxia, era închisă în mănăstirea Suzdal. Katarina, bine înțeles că nu-l iubea pe Alexej, stetea în calea fiilor săi, și moartea lui n'o supăra de loc, cu toate acestea nu voia să poarte ia vina; și deoarece nici Petru nu voia să ea asupră-și un astfel de păcat, a numit un tribunal de o sută două zeci și șapte de judecători, să-l judece. De afacerea aceasta să vorbea cu multă neplăcere. Cu nespusa-i pornire de a schimba gândirile și sentimentele, rupse Petru tăcerea cu întrebarea banală: »Unde e rachiul?«

»Așa de vreme nu-ți dau rachiu, dragul meu!“

»Katarina! zise Petru cu un anumit accent și musculatura feții începù să i-se miște nervos.

»Liniștește-te leule!« răspunse femeia și-i netezi coama cea neagră care începuse să se sbârcească. Apoi scoase dintr'un coș o sticlă și un pahar.

Leul se înveseli, înghiți băutura cea tare, zîmbi și începu să netezească pieptul cel mare al nevestei sale.

»Vrei să vezi copiii?« întrebà Katarina cercând să-l potolească.

»Nu, astăzi nu! Eri au mâncat bătae și n'ași voi să creadă că fug după ei. Ținei la trei pași distanță de tine, ține-i sub tine ca să nu crească peste tine!«

fiinţeze un muzeu istoric militar al armatei, care să cuprindă toate obiectele militare de artă şi cu însemnătate istorică. Muzeul va fi pus sub direcţiunea unui militar.

— Un nou incendiu a isbucnit astănoapte în strada Labirint 80 la farmacia judeţului Ilfov, dirigiată de farmacistul Schmettan, care locuia acolo cu soţia şi copii săi. Incendiul a provenit din aprinderea eterului volatilisat dela focul din sobă. Flacările au consumat întreagă faţada clădirei fără a fi observate de nimenĭ, strada Labirint fiind una din cele mai puţin frecuentate, aşa că d-l Schmettan s'a pomenit deodată în mijlocul lor. El a început să strige după ajutor. Alergând vecinii şi gardiştii, au putut să salveze întreaga familie a farmacistului numai în cămaşă, fără a fi atinsă de flacărĭ. Familia a fost găzduită la un vecin. Sosind autorităţile şi pompierii, incendiul a putut fi localisat. Mai întâiŭ s'au luat măsurĭ de isolare şi apoi s'a procedat la stângere, care s'a făcut greu din causa, că conductele de apă erau îngheţate în urma gerului teribil. Focul a fost stîns după-ce a ars întreaga clădire. Pagubele trec de 150,000 francĭ, constând din medicamente distruse în sumă de 60,000 francĭ, avutul farmacistului Schmettan, şi pagubele aduse clădirei, din care au mai rămas numai cărămizile. Clădirea şi medicamentele erau în total asigurate, iar averea lui Schmettan, numai în parte pentru suma de 8000 lei. Poliţia a deschis o anchetă.

— Gerul teribil continuă. Astă noapte termometrul s'a coborît la 21 grade Celsius, iar în unele localităţĭ din provincie până la 29. Barometrul este aşa de ridicat, cum n'a fost decât odată de când se fac la noi observaţiunĭ meteorologice, în Decemvrie 1889. La Constanţa este de 18 grade, temperatură care bătrânii de acolo nu şĭ aduc aminte să fi fost vreodată. Marea este foarte agitată, din care causă vaporul »Regele Carol« a sosit erĭ cu o întârziere de 12 ore.

Din causa gerului teribil un gardist de noapte a murit îngheţat la postul său. De asemenea şi un soldat de sentinelă. Pe drumul spre Babadag (Dobrogea) doi soldaţĭ de artilerie au fost sfâşiaţĭ de lupĭ.

C.

Delegaţia română la Viena.

Dintre toasturile, rostite la banchetul dat de către primăria Vienei în onoarea delegaţiunei române bucureştene, publicăm astăzi încă următoarele:

Principele Lichtenstein, mareşalul ţării: »In calitate de mareşal al Austriei de jos, în calitate de cap al administraţiei autonome, vă mulţumesc din inimă pentru primirea incomparabil de strălucită, pe care aţi făcut-o la Bucureşti primarului Capitalei şi suitei sale. Naţia română a suferit o soartă tragică în trecut, dar a supravieţuit tuturor nenorocirilor în mod eroic.

»Părăsiţi de către urmaşii lui Traian în regiunea dunăreană, aţi rezistat atacurilor barbarilor, n'aţi cedat barbariei osmane şi tătare. Proverbul românesc zice: »apa trece, pietrele rămân« (aceste cuvinte le-a spus în româneşte). Ele se potrivesc pentru d-voastră.

»La Plevna aţi arătat ce sunteţi în stare pe câmpul de luptă, la Expoziţia din Bucureşti aţi arătat capacitatea voastră industrială, care vă pune alăturea de popoarele cele mai progresate.

»Să trăiască poporul român!« (Aplause).

Ajutorul de primar d-l Al. *Ciurcu*, după-ce vorbeşte de proporţiunile mari pe cari le-a luat vizita D-rului Lueger la Bucureşti, în urma invitărei ce i-a adresat-o acum un an în »Rathhauskeller«, continuă astfel:

»Ceea-ce d. dr. Lueger a făcut pentru noi, nu mai e nevoie s'o spunem aici. Dovada s'a făcut, că întreaga naţiune română, că întregul popor român îşi cunoaşte prietenii şi ştie să-i aprecieze.

»Acum ne-a venit rândul şi nouă să mulţumim pentru vizita domnului dr. Lueger şi delegaţiei vieneze şi cordialitatea cu cari am fost primiţi nu numai de reprezentanţii oraşului, dar şi, ceea-ce e mai important încă, de întreaga populaţie vieneză, onorurile ce ni se fac în aşa mare măsură, ne-au pus în aşa mare încurcătură.

»Noi nu putem explica aceasta altfel, decât ca expresia celei mai intime prietenii a populaţiunei vieneze pentru naţia română şi în acest sens primim noi toate onorurile, toate aceste dovezi de cordialitate.

»Deşi misiunea noastră nu e politică, totuşi oricine trebue să vadă că acest moment are o importanţă istorică, căci el pecetlueşte prietenia unui popor, către altul, şi când ne întrebăm cine a adus acestea la îndeplinire, trebue să răspundem unanim: »Aceasta a făcut-o marele primar al Vienei, doctorul Carol Lueger.«

Trăiască deci el şi credincioşii săi partizani! Trăiască dr. Lueger şi prea onoraţii săi colaboratori!«

D-l *Nicu Lahovary* a spus între altele următoarele:

»Nu vom uita nici odată, d-lor, toate atenţiile delicate ce în continuu le-aţi avut pentru noi. Muzicele cântă arii româneşti, menu-urile sunt scrise şi pe româneşte şi chiar aci la acest banchet vedem bustul iubitului nostru Suveran aşezat lângă acela al iubitului d-voastră împărat.

»Toate acestea, d-lor, nu se uită şi nu le vom uita. Dar a fost ceva mai mult.

»Dacă se pot preumbla musafiri într'un oraş frumos, dacă este uşor să dai banchete, să ţii discursuri, dacă este uşor să vii la gară cu steaguri de corporaţii şi muzici — căci toate acestea sunt formule delicate de politeţă — ceea-ce este mai rar şi poate mai preţios a fost venirea unui oraş întreg, care s'a aşezat pe tot parcursul între gară şi locuinţă şi ne-a primit cu bucurie şi căldură.

»Repet încă odată, d-lor, că e sigur că această primire iese din sânul primirilor obicinuite.

»Ea nu este o primire dela primar la primar, nici dela oraş la oraş, ci o primire dela naţie la naţie.

»Vom pleca de aici cu sentimentul neşters al unei recepţii unice, care va lega pentru vecie două naţiuni deja prietene.«

La telegramele de omagiu ce s'au trimis cu prilejul recepţiunei delegaţiunei consiliului comunal al Capitalei la primăria din Viena, M. S. Impăratul Francisc Iosif a răspuns prin cabinetul Curţii cu următoarea telegramă:

D-lui dr. Carl Lueger
Primarul Vienei.

»Maiestatea Sa apostolică a binevoit a primi cu graţiozitate omagiile exprimate în numele vienezilor adunaţi cu prilejul vizitei oaspeţilor din Bucureşti şi mulţumeşte foarte mult pentru aceasta.«

M. S. Regele Carol a răspuns d-lui dr. Lueger în următorii termeni:

D-lui dr. Carol Lueger
Primarul Vienei
Viena.

»Foarte vesel de vizita primarului şi a membrilor reprezentanţei comunale a oraşului Meu de reşedinţă, mulţumesc foarte călduros pentru salutarea dv. amicală şi pentru calda primire ce li-s'a făcut.

»Am păstrat cea mai plăcută amintire despre prezenţa dv., din nefericire prea scurtă, în Bucureşti, precum şi de extrem de interesanta expoziţie a Capitalei imperiale Viena.

Din toată inima vă felicit pentru însănătoşirea d-voastră.

Carol.

Casina Burilor (ţăranilor) din comuna Sălişte.

(O scurtă privire asupra împrejurărilor, cari au influinţat înfiinţarea ei.)

II.

Ca să dispui de o avere — trebue să te faci stăpân pe ea. (Lucru firesc e însă să te gândeşti şi la aceea că cine a câştigta'o? a cui e? şi pentru cine trebue folosită?)

Stăpânul averei comunale e comitetul comunal, deci aici trebuia asigurată dominaţiunea d-lor conducători.

Aceasta n'a fost greu de ajuns — căci bine ştiţi că săteanul e bun, foarte blând din fire, neespert, — după cum a fost şi Sălişteanul până la venirea unor domni conducători şi până s'au convins de binevoitoarea şi fericitoarea conducere a lor — şi ascultă şi să supune.

Comitetul, deşi nu era compus în maioritate din »domni« şi din ai lor (pe cari ţăranul din Sălişte îi numeşte legău), totuşi fiind ei bine organizaţi — nu le era greu de a face, ca conclusele să răuşească după plac. Căci, O Doamne! multe formalităţi (pe cari ţăranul din Sălişte le numeşte apucături) ştiu »domnii« şi nu înzadar sunt învăţaţi — ştiu şi cum trebue aplicate ele dacă e nevoie!

După fie-care şedinţă a comitetului auziai pe ţărani disputând şi tânguindu-se: »ai văzut că ei (domnii) au venit din casina lor înţeleşi? toţi erau una! »...« da oare de ce nu au convocat comitetul la şedinţă pe când pot veni şi oamenii noştri — ci acum când e toiul lucrului?«... »măi! bine zici, de aceea au chemat şi pe .... la şedinţă, că le era teamă că nu reuşesc cu propunerea lor«... »oare ce a zis .... (un domn) că nu l'am înteles, vorbesc anume să nu-i înţelegi şi să ne încurce«... »ai văzut măi! firear fi fost.... cum striga, ca să bage frică în noi«... »nu v'am spus înainte, că, de câte-ori vreau să ne îmbete cu apă rece — totdeauna fac (domnii) propunerea, că deorece noi nu suntem pricepători (esperţi) să luăm un pricepător şi cum îşi va da acela părerea, aşa să se facă. Ne-am învoit! Conclusul s'a luat! Ştii cum îşi dă pricepătoriu părerea? cum zic domnii să o facă!«... »ai văzut cum apăsa vorba, că cui nu-i place propunerea lor... să poftească să facă alta şi să şi-o motiveze... ca să nu îndrăznim să facem alta«... »domnii aceştia ne fac de luăm lumea în cap«... şi alte multe de acestea să auziau până în zilele noastre după şedinţele comitetului

După coloritul celor citate — să poate conchide la luptele din şedinţele comitetului comunal, lupte cari au devenit de partid: al domnilor şi al ţăranilor. E uşor de înteles, că aceste două partide să priveau ca inimici şi se privesc şi azi.

Toate afacerile mai însemnate ale comunei treceau prin focul luptelor de partid şi reuşiau de regulă după gustul »domnilor«. Dacă se ivea vre-o piedecă serioasă — o delătura atotputernicul binevoitor, dar mai cu samă fericitor al poporului din Sălişte, după cum o dovedeşte următorul cas caracteristic.

Era vorba de alegerea membrilor primăriei, între alţii a cassarului. In înţelesul legei comunale sunt a se candida 3 persoane la acest post. Dar dacă se candidau 3, sau prin călcare de lege chiar numai 2 — despre unul se stia, că nu are să reuşească, căci doar nici »domnii« nu aveau încredere în el, trebuia însă să reuşească, căci aşa era dorinţa principalului fericitoriu al poporului săliştean.

După cum au dovedit faptele — sau hotărât să aducă poporul la reson, să-l facă să asculte şi cu un *„teremtette“* să facă două lucruri, adecă să căpătuiască pe un domn, pe care nici »domnii« nu-l vreau şi să moderniseze cassariatul comunal, să-l ridice la rangul de contabilitate — căci doar toate comunele cu numărul sufletelor ca Săliştea sau şi mai mari — au tot numai contabili! Sau poate ii va fi fost teamă că fără contabilul acela vor mai rugini prin cele colţuri ale lăzii comunale nescari bani — cum era moda veche — iar ceeace e ruginit nu e frumos — în Sălişte trebuia însă să se vadă toate frumoase şi lucitoare.

Vine avisul: la postul de cassar nu e admis decât domnul N. N. ca candidat.

Poftim şi alegeţi Săliştenii!

Se pot mângâia Românii din toate unghiurile dacă se fac călcări de lege în cele administrative — căci nici Săliştea, care a avut reprezentant român, nu face esceptiune.

Precum se vede era convins că altul nu va putea ferici comuna Sălişte ca casar; sau doară nu se mai găseau 2 persoane să fie cum au şi fost cassari? — ca el sigur că nu! Urma a ales, căci acest domn cassar-contabil nu de mult făcându-se scontrarea cassei şi-a tras un glonţ în cap.

Condolenţa poporului săliştean prin graiul »unui ţăran« sună între altele: »Toată Săliştea se simte că şi cănd i-ar fi căzut o piatră grea de pe piept — au scăpat de el, care a fost căpetenia la toate răutăţile, ce au venit peste bieţii Săliştenĭ...«

Nu mai trebue adăogat nimic! Spun destul aceste şiruri.

Dupăce comitetul comunal era format (împiedecându-se întrarea în el a »elementelor turburătoare«) după putinţă pe gustul partidului domnesc, au urmat şi concluzele cari caracterisează în destul modul de cugetare al conducătorilor pentru ajutorarea poporului decăzut.

Ca esemplu amintesc hotărârea a cumpărărei fânaţelor de la munte ale poporenilor pe sama comunei ca corporaţiune politică administrativă.

Paremi-se că în concluz se zice că sunt a se cumpăra acele fânaţe, cari se află risipite prin întregul pădurei comunale şi cari sunt în margine cu proprietatea comunală pentru rotunzirea hotarului proprietăţii comunale.

Şi când va fi complet rotunzit hotarul proprietăţii comunale? Când vor fi acaparate toate fânaţele pe sama comunei şi nu va mai avea nici un particular nimic! Atunci ar fi în punctul acesta o stare ideală dorită de fericitorii poporului. Comuna să aibă venite! Căci poporul poate merge şi la America să-şi câştige pământ acolo se află destul.

In alte comune ca să poată trăi poporul sporit — se segregează pădurile comunale, adecă se împart pădurile între lo-

---

Katarina luă ultimul bilet, pierdută in gânduri, şi începu să citească.

Faţa 'i se roşi; apoi rupse biletul în două.

»Nu trebue să scri la acteriţe! E prea mare cinste pentru că şi noi n'avem decât ruşine«.

Ţarul zimbi şi nu se supără: nici n'avuse de gând să trimeată biletul, îl scrisese doar să-şi năcăjească nevasta, poate şi să se mândrească.

Jos, în nisip s'auzeau paşi.

»Iată aşadar aicea ar fi prietinul meu, mizerabilul!«

»Taci, zise Katarina, »Menshikow ţi-e prietin«.

„Frumos prietin! Odată il condamnasem ca hoţ şi înşelător la moarte; dar trăieşte încă, mulţămită prietiniei tale!“

»Tacĭ!«

Menshikow (mare războinic, om de stat, vrednic, protejat, indispensabil, foarte bogat), în casa căruia Ţarul îşĭ aflase pe Katarina, veni repezindu-se în sus pe treptele de lemn. Era bărbat frumos, apariţie franţuzească, îmbrăcat cu multe podoabe şi cu purtare aleasă. Salută pe Ţarul cu ceremonie şi sărută mâna Katarinei.

»Iarăşĭ sunt aicĭ«! începu el.

»Streliţii? Nu i-am nimicit după faţa pământului?«

»Cresc iar, ca buruiana; şi de astădată voesc să-l libereze pe Alexej«.

»Ştii ceva mai de aproape?«

»Conjuraţia să adună astăzĭ seara la cincĭ şi jumătate«.

»Unde?«

»Pe quai, 14, ca şi la o cină liniştită!«

»Quai, Nr. 14« scrise Ţarul pe o tăbliţă. »Altceva?«

»Şi la două noaptea dau foc oraşului«.

»La două?« Ţarul dădu din cap şi faţa-i începu să se mişte. »Eu zidesc şi ei dărâmă, dar de astă-dată voesc să-i nimicesc pe vecĭ. Ce mai zic?«

»Să uită la sfânta Moscva şi consideră Petersburgul ca o blasfemie sau o rea voinţă. Muncitorii mor ca muştele de febră palustră. Şi că tu, ţarule, ai zidit în mijlocul mocirlei, o consideră drept o trufie à la Louis Quatorze, care ş'a zidit Versaillul în mlaştină«.

»Măgari! Oraşul meu vrea să fie lacătul gurei râului şi cheia mărei, de aceea trebue să fie zidit acolo; mocirla să are se schimbe în canalurĭ, pe cari vor pluti bărci, ca şi în Amsterdam. Da, da, dacă judecă maimuţe!« Sună, veni un servitor. »Să se înhame la cabriolettă!« strigă în jos. »Şi acuma, rămâi cu bine, Katarino, până mâne nu viu acasă. Are să fie o zi caldă. Dar nu uita scrisorile. Alexandru poate să-ţi ajute«.

»Nu vreai să te 'nbraci puiul meu?« răspunse Katarina.

»Să mă 'mbrac? Sabia e doar la mine!«

»Imbracă cel puţin haina!«

Ţarul luă haina; strânse cureaua, cu care era legată sabia, câteva găuri, luă băţul, şi cu o săritură de tigru sbură din pom.

»De s'ar întâmpla!« şopti Menshikow Katarinei.

»Doar n'ai minţit Alexandre?«

»Puţintică minciună împodobeşte vorba! Lucrul principal l'am ajuns. Mâne, Katarina, poţi durmi liniştită în camera ta cu moştenitorul tău de tron!«

»Poate să i se întâmple lui vre-o nenorocire?«

»Nu! Lui nu i se întâmplă nici odată nenorociri«.

— — — — — — — — — —

(Va urma).

cuitori în proporția pământului ce'l au; în Săliște li-se cumpără bieților locuitori și ce au, — dar din ai cui bani? — tot din ai poporului! căci în forma de arunc trebue să plătească bietul țăran bani ca fericitorii lui să-i poată cumpăra moșia pe sama comunei.

Și poate nu te bucuri țărane din Săliște de îngrijirea părintească a domnilor? Nu vezi că îți vreau binele?! Vreau, ca acaparând comuna toate fânațele și asigurându-și venit mare și destul (???!!!) — ne mai având tu nici un petec de loc părăsit — să nu te mai supere prin Dobrogea, Basarabia și America cu provocarea ca să trimită aruncul comunal. Cum să te scape altcum de arunc? Apoi nici așa nu ești mulțămit?!

Sfințirea bisericei gr. or. din Viena.

Viena, 22 Ian. 1907.

Duminecă a doua zi după Bobotează Românii din Viena au îmbrăcat haină de sărbătoare, căci s'a împlinit vechea lor dorință de a-și vedea propria lor casă de rugăciuni, în care în limba lor să va propovădui sfântul cuvânt al lui Christos.

Duminecă s'a serbat sfințirea capelei cu mare și frumoasă ceremonie. De față au fost: Primarul Bucureștilor Cantacuzino, ajutorii de primar Ciurcu și Stroescu, precum și toți delegații orașului București veniți la Viena; amândoi viceburgermaistrii Vienei, șeful de secție Späth, ministrul plenipotențiar al României Lahovari, cu membrii legațiunei: Cantacuzino, Argetoianu, atașatul militar căpitanul Schina, protopresbiterul mitrofor Alexandru Nicolaievski, dela Ruși, preotul militar sârbesc Dumitru Jancoviç, consulul general Lindheim, consulul Cogălniceanu etc. etc., representantul ministrului de culte, baronul Mustatza, Hormuzachi, Dr. Ciurcu, Gramotovici etc. etc.

Sfințirea a făcut'o delegatul metropolitului Repta prof. universitar și deputat în dieta imp. Constantin *Popovici*, asistat de părintele Dr. Virgil *Cioban*. La liturghie s'a cântat liturghia lui G. *Dima* de un cor mixt condus de însuși compositorul. In cor au cântat d-nele Gramatovici, Lucia Bologa, d-șoarele Elisa Catopol, Delia Olariu, Lazar, domnii dela »România Jună«, George Șerban, Fuxu, C. Jeremievici—Dubău, Th. Balan, Jova, Pauliuc, Forgaci, Paschievici — corul a produs o adâncă impresie.

După sf. liturghie a vorbit deputatul Const. *Popovici* despre importanța cultului Dumnezeesc și despre importanța limbei naționale în serviciul divin.

După sfințire întreaga asistență s'a întrunit la restaurantul Riedhof. Aurel *Popovici*, eruditul politician, într'un avântat și cald discurs vorbește despre necesitatea creșterei religioase-morale a popoarelor închinând pentru părintele Dr. *Cioban* dorindu-i »realisarea sfintelor sale ideale«, pentru G. *Dima*, care din depărtări mari a alergat să-și dea concursul său artistic, și pentru inginerul Cesar *Popovici*, care a dezvoltat o muncă mare desinteresată pentru casa lui Dumnezeu.

A răspuns părintele V. *Cioban* și accentuă importanța bisericii pentru conservarea noastră ca popor și pentru păstrarea unității noastre religionare și naționale. Mulțumește d-lui ministru Lahovari de îndemnul său, și accentuiază în deosebi febrila activitate desvoltată de Dr. Sterie *Ciurcu* și de președintele comitetului parochial baronul Dr. Alex. *Hormuzachi*.

Dr. L. *Popovici* a vorbit apoi pentru Inalt P. S. S. metropolitul Dr. Vladimir de *Repta*, mulțumindu-i pentru dragostea arătată.

Cu aceste s'a sfârșit frumoasa serbare, care pentru colonia română va fi fără îndoială o binecuvântare, ajutându-o la cimentarea legăturilor trainice a tuturor Românilor din Viena spre lauda lor și spre binele întregului neam românesc.

Rap.

Interview cu baroneasa Schönberger

Baroneasa Schönberger (Rosa Wallerstein) intervievată de un ziarist din Budapesta, a făcut niște declarațiuni foarte îndrăznețe, cari fac mare senzație. Iată ce a zis fata cârciumarului evreu din Szegzárd:

»Eu am mijlocit la timpul său audiența pentru Kossuth. Merit deci respect și totuși mă văd în continuu atacată. Coaliția are a-mi mulțumi mie totul; eu am intervenit la mijlocirea audiențelor ei.

Pe când stăruiam în interesul coaliției, mi s'au promis 50,000 coroane ca acoperire a cheltuielilor mele, dar eu n'am căpătat nimic. Afacerea aceasta m'a nimicit cu totul. Am avut o avere de peste 300 de mii coroane și azi sunt cerșitoare; totuși tratează cu mine ca cu-o sdreanță, cu toate că și azi am intrare la Burg ca și în locuința mea, dar nu la contele Paar, ci la prințul Liechtenstein, care este protectorul meu. Și acum am la mine o scrisoare a mareșalului Curții, prințul Liechtenstein, care se refere la audiența lu Kossuth.

Cu Polonyi înainte de a deveni ministru, am fost certată. Nu mi-a dat nici bani, nici c'am avut vr'un folos moral. După-ce Polonyi s'a făcut ministru, fiul lui, Dezsö, mi-a scris o scrisoare, ca să-l vizitez în biroul său, dar eu m'am temut și nu m'am dus nici la el, nici la altul, cu toate că m'aș fi putut duce la contele Andrassy, sau la Wekerle, căci pe când Polonyi cerea serviciu dela mine, totdeauna vorbia în numele comitetului diriguitor al coaliției.

Am dela Polonyi o scrisoare, în care scrie, că comitetul diriguitor 'mi va vota pentru stăruințele mele mulțumire protocolară.

Majestatea Sa nu pentru întâia oară aude acum despre mine și Polonyi. Cu câteva săptămâni înainte — dar despre aceasta știe numai Vászonyi — am fost la audiență la Regele în Buda, cu care ocaziune i-am vorbit de partea bănească a afacerei Polonyi. — Am declarat Regelui că până acum n'am primit nici un ban dela Polonyi. Am lucrat cu totul desinteresat numai în interesul patriei mele.

ȘTIRILE ZILEI.

— 12 (25) Ianuarie.

Primarul capitalei române în audiență la Maj Sa Monarchul. Maj. Sa a primit Miercuri la prânz în audiență pe d-nii *Cantacuzino, Ciurcu și Stroescu*, întreținându-se foarte grațios cu dânșii mai întâiu în limba franceză, pe urmă în limba germană. Maj. Sa și-a exprimat satisfacțiunea sa pentru primirea briliantă făcută de orașul Viena delegațiunii bucureștene și s'a informat despre sănătatea regelui Carol, exprimând via sa bucurie pentru noua îmbunătățire simțitoare în sănătatea regelui Carol, pe care l'a calificat din nou ca vechiu și credincios amic al său. Maj. Sa a rugat pe d-l Cantacuzino a transmite regelui cele mai cordiale salutări. In urmă Maj. Sa s'a informat despre sănătatea președintelui conziliului român, tatăl primarului Cantacuzino și i-a trimis de asemenea salutări. Pe urmă s'a exprimat elogios despre expozițiunea din București și despre progresul poporului român în toate domeniile, în particular în domeniul economic. Audiența a durat două oare.

Sosirea vaporului »Regele Carol«. Vaporul »Regele Carol« care venea din Alexandria (Egipt) și care din cauza furtunei se rătăcise pe Marea Noagră, a sosit Miercuri în port. Vaporul a trebuit să se lupte din greu cu valurile. La intrarea în port vaporul era îmbrăcat într'o mantie de zăpadă și ghiață, dela covertă și până la vârful catartelor. Căpitanul Mărgineanu, comandantul vasului, a explicat întârzierea, prin faptul că din cauza furtunei a trebuit să se adăpostească în golful Caliacri. Vaporul n'a suferit nici o avarie.

Despre vaporul unguresc »Kelet« n'a sosit încă nici o știre.

Răscumpărarea felicitărilor de anul nou 1907 în favorul Muzeului istoric și etnografic al Asociațiunei. Avem onoarea a mulțumi următorilor P. T. Domni, cari și-au răscumpărat felicitările pe anul nou 1907 în favorul muzeului Asociațiuniei:

Transport 611 cor. Familia Bredicean, Lugoj 10 cor., Simeon Damian, advocat, Brașov 10 cor., Dr. Isidor Pop, advocat, Lugoj 10 cor., Dr. Nicolau Schiau, advocat, Mercurea 10 cor., Ioan Barbu, căpitan i. p., Agram 10 cor., Liviu Friedman, notar, Jibot, 5 cor., George Popovici, locot.-colonel, Gorițіa 5 cor., Mihaiu Bohățel, Supurul de sus, 4 cor., Simeon Ciuca, preot, Mociu, 2 cor. *Total 677 cor.*

Sibiiu, 9 Ianuarie 1907. Prezidiul Asociațiunei: *Iosif Sterca Șuluțiu.*

Efectele gerului în România. Știri sosite din toate părțile României ne anunță că viscolul a mai încetat; gerul însă continuă a se menține. In unele localități gerul a devenit încă și mai mare. Din această cauză nu se prea poate lucra cu succes la curățirea liniilor înzăpezite, așa că comunicația cu multe părți ale țărei e întreruptă sau foarte anevoioasă. Până acum mai sunt înzăpezite liniile: Făureni-Fetești, București-Brăila, București-Fetești, Slobozia-Călărași, Hanu-Conaki-Bârlad, Crasna-Huși, Tecuci-Bârlad, Buhuși-Mărășești, Tec.-Bârlad, Crasna-Huși-Iași, Iași-Vasluiu și Iasi-Pașcani, Lehliu-Fetești, Mărășești-Tecuci-Iași, Mărășești-Roman, Adjud-Tg.-Ocna, Galați-Tecuci prin Bărboși. Cu *Galați*, circulația trenurilor e cu totul întreruptă. De două zile n'a mai sosit nici n'a mai plecat vr'un tren. Multe procese au fost amânate. S'au trimis trei pluguri cu aburi, pentru desfundarea liniei. La *Brăila* același lucru. De două zile n'a mai plecat și nici n'a mai venit vr'un tren. Orașul Iași e complet izolat de restul țărei. Liniile fiind înzăpezite orice comunicație pe căile ferate e întreruptă. De trei zile n'au mai sosit acolo ziare din București și nici posta.

Pentru masa studenților români din Brașov au întrat cu lista de colectă *Nr. 28* (colectant: Ștefan Stinghe, cl. I. com.) următoarele contribuiri: Ioan Stinghe, lei 5; Vasilescu, lei 1; Ioan I. Fulea, lei 2; P. Nicolescu, lei 5; G. Ștefănescu, lei 2; N. B. Paraschivescu, lei 2; C. Căbășanu, lei 2; D. G. Bârsan, lei 2; X., lei 2; Rădulescu, lei 1; Maiorescu, lei 2; D. Manolescu, lei 10; Moroianu, lei 15; N. A. Popovici, lei 10; D. Ioanovici, lei 2; G. Vlad, lei 2. *Total 65 lei.*

Primească marinimoșii donatori cele mai călduroase mulțumiri. *Direcțiunea gimn. gr. or. român.*

»Pedagogia română«. Le este cunoscut cetitorilor noștri, că conferența învățătorilor, întrunită în 10 Ianuarie n. în Cluj, a decis edarea unui organ pedagogic sub numele de mai sus. Foaia al căreia program cetitorii îl cunosc deja în liniamente generale, va apărea la 1 Martie 1907 în Gherla, de două ori pe lună, sub conducerea și responzabilitatea de redactor a eminentului și zelosului dascăl *Anton Domide*, profesor de preparandie în Gherla. Extenziunea unui număr va fi de 2 coale, formatul »Luceafărului«. Prețul de abonament e de 10 coroane anual, solvibil în 2 rate, cea dintâiu la înscriere. Abonamentul și înscrierea sunt a se face până la 15 Februarie 1907 la adresa *A. Domide*, profesor preparandial în Gherla. — Am primit azi o invitare la abonament subscrisă de d-l Domide, în care se desfășură mai pe larg programul foaiei, al căreia scop principal va fi cultivarea învățătorimei noastre. O vom publica în numărul viitor poporal. Atragem atențiunea învățătorilor noștri asupra acestei întreprinderi ziaristice, ce urmărește un scop așa de sublim și o recomandăm sprijinului lor celui mai viu.

Convocare. P. T. membrii reuniunei de înmormântare din Cincul-mare, conform §. 13. din statute se învită la a *III-a adunare generală ordinară*, ce se va ținea Miercuri în 30 Ianuarie st. n. a. c. la 11 oare a. m. în școala gr. ort. cu următorul program: 1) Deschiderea ședinței. 2) Raportul comitetului. 3) Raportul cassarului. 4) Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea rațiunilor și verificarea protocolului. 5) Decidere asupra ridicării onorarelor. 6) Inscrierea de membrii noi. 7) Statorirea zilelor oficioase pentru cassar. 8) Decidere asupru comandei sicrielor. 9) Alegerea comitetului și oficialilor pe un nou period de 3 ani. 10. Inchiderea ședinței. — Din ședința comitetului ținută în 23 Ianuarie 1907. *Emil Mandocea*, președ. *Dionisie Stănuleț*, secretar.

Reuniunea femeilor române pentru înfrumsețarea bisericii gr. cat din Orlat învită la producțiunea corală-teatrală, ce se va aranja cu concursul corului bisericesc gr. cat. din loc, Duminecă, în 27 Ianuarie st. n. 1907, în localul erarial 10/5. (vis-à-vis de școala com.) Prețul întrării: după bunăvoință. Venitul curat este destinat spre un scop filantropic. Contribuirile marinimoase se vor publica.

Program: »Marșul cântăreților«, de C. G. Porumbescu, cântat de corul bisericesc gr. cat. »Prima rochie lungă«, monolog de Iosif Vulcan, predat de d-șoara ***. »De coadă nu-mi pasă«, anecdotă de Th. Speranță, predată de d-l ***. »Achim Filărul«, monolog de A. P. Bănuțiu, predat de d-l ***. »Ruga dela Chiseteu«, comedie poporală într'un act, de Ios. Vulcan.

Din Sighișoara se scrie, că primarul Waalbaum, candidat la postul de primar al orașului Sibiiu, a declarat într'o întrunire, ținută eri, că renunță la candidatura sa, rămânând și mai departe primar al Sighișoarei.

Cununie. D-șoara Marioara I. Busuioc și d-l Radu M. Tabacu din Târlungeni — Rîmnic-sărat, își vor serba cununia religioasă Duminecă în 14 Ianuarie st. v. în biserica rom. gr. or. din Târlungeni. Nuni: D-l și D-na Dimitrie Manole preot gr. or.

Turburările studențești din Bulgaria. In urma evenimentelor din Bulgaria, vre o 40 de studenți bulgari s'au refugiat la Belgrad.

Bibliografie.

»România ilustrată« Nr. 12, anul al 4-lea, pe luna Decembre, din această valoroasă revistă ilustrată coprinde între altele: *Recompensele acordate expozanților* (4 ilustrațiuni). *Crăciunul* de Al. Antemireanu. *Floarea Mormântului*, poesie de George Ranetti. *Principesa Maria a României* (6 ilustrații). *Martirii din Macedonia* (17 ilustrații) de I. R. Abrudeanu. *Desvălirea monumentului Impăratului Traian* dela Brăila (3 ilustrații). *Dinastia Caragheorghevici* (10 ilustrațiuni). *Sonet* de Teleor. *Serbătoarea Crăciunului* la diferite popoare. *Inchiderea Expoziției*, precum și alte articole și numeroase ilustrații.

— A apărut Nr, 5 din »Revista politică și literară«, care apare la Blaj, având de editor pe d-l Iuniu Br. *Hodosiu*, iar de prim-redactor pe d-l A. *Ciato*. Și numărul acesta este bogat în articoli de actualitate, ieșiți din peana celor mai buni scriitori ai noștri. Iată sumarul Nrului 5: Dr. Aug. Bunea: Profesorii școalelor secundare și ajutorul dela stat. Dr. Cassiu Maniu: Din istoria organizațiunei neamului românesc. Dafin: Mântuire. (Poezie). Ion Agârbicean: Omul cu viață scurtă. Dr. George Moroian: Creșterea și exportul nostru de animale, odinioară și astăzi. Al. Ciura: Crăciun. Ilie Marin: Un pseudonim. A. C.: Cronica politică. Dr. Vasile Meruțiu: Cum s'au format munții și văile? Melin: Din vrăjbi. (Frânturi). Dr. Aug. Bunea și Luca Rusu: Cronica literară. Aurel Ciato: Probleme. — Diverse. Redacțional. — Abonamentul pe an 10 cor., pe 1/2 an 5 cor.

ULTIME STIRI.

Budapesta. 25 Ianuarie. Toate cercurile parlamentare sunt de părere, că lui Polonyi s'a acordat numai un scurt timp, pentru a-și pregăti o retragere onorifică. Se desminte știrea despre o intervenție a Coroanei în afacerea Polonyi.

Viena, 25 Ianuarie. La balul dat de orașul Viena, au participat și oaspeții români. Arhiducele Francisc Ferdinand, reprezentând la bal pe Maj. Sa, s'a întreținut îndelung cu d. Cantacuzino și cei doi ajutori de primari ai Bucureștilor. — Cu ocaziunea comersului studenților români, telegrame de omagii au fost trimise regelui și reginei României, cari au răspuns că sunt mișcați de probele de simpatie ce li-s'au arătat de colonia română și de studenții români din Viena, și că le exprimă cele mai călduroase mulțumiri și urări pentru un an fericit.

Roma, 25 Ianuarie. De eri au căzut zăpezi enorme în toată Italia. In multe locuri atinge înălțimea de un metru. Multe trenuri stau înzăpezite prin stații. In numeroase locuri s'au simțit și cutremure de pământ.

Paris, 25 Ianuarie. Din cauza gerului foarte mare, 9 persoane au murit de frig.

Madrid, 25 Ianuarie. Cabinetul și-a dat demisiunea.

Constantinopol, 25 Ianuarie. Vasul cu pânze „Galata“, aparținând companiei de remorcheri francezi, *s'a scufundat cu 60 lucrători.*

Sătmar. 25 Ianuarie. Erĭ s'a terminat procesul criminal în afacerea vărsărei de sânge din Amatĭ. Dreptate nu-i! Pe Ungurĭ, carĭ au omorît trei Românĭ și după carĭ au rămas orfanĭ, tribunalul i-a mântuit.

Mulțumire publică.

Tuturor celor ce m'au condolat, în persoană și în scris, pentru ireparabila perdere ce-am îndurat-o prin trecerea la cele vecinice a neuitatului și scumpului meu soț Dr. Eugen Porea, medic cercual și balnear în Basna, le esprim și pe această cale sincerile mele mulțumite.

Câmpeni, 16 Ianuarie 1907.

Domnica Dr. Porea m. p.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor respons. interim.: Victor Branisce.

Sz. V. 383/12.
vhtó. 1906.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a Zernesti kir. járá bíróságnak 1905 évi V. 383/6—1906 Sp. 367/3 sz. végzése következtében Dr. Dán Emil brassói ügyvéd által képviselt Presmereán Miklos zernesti lakos javára Gateiu Petru János zernesti lakós ellen 210 K — fil. s jár. erejéig 1906 évi Julius hó 23-n foganatositott kielégitési végrehajtás utján le és felül foglalt és 675 kor. — fill-re becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör, 1 tehén, széna, butorok, téglák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbiróság 1905 évi V. 383/12 sz. végzése folytán 210 kor. — fill. tőkekövetelés, ennek 1905 évi Szeptember hó 20 napjától járó 5% kamatai, váltódij és eddig összesen 285 kor. 30 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Zernesten P. János lakásán leendő eszközlésére 1907 évi Januàr hó 30-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándekozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernest 1907 évi Január hó 19 napján.

SZŐKE,
kir. bir. végrehajto.

2706,1—1.

„SPERANŢA“,
Reuniune de împrumut şi păstrare în BORGOPRUND.

Convocare.

Reuniunea de împrumut şi păstrare „SPERANŢA“ va ţinea a

XXII-a adunare generală ordinară,

in Borgoprund, la **24 Februarie 1907, la 3 oare p. m.**

Obiectele:

1. Censurarea raţiunilor, statorirea bilanţului şi împărţirea dividendelor.
2. Propunerile direcţiunei şi ale consiliului de inspecţiune.
3. Raportul comisiunii esmisă pentru modificarea Statutelor.
4. Propunerile membrilor.

Pentru casul când la acest termin nu s'ar aduna membrii de ajuns în înţelesul statutelor, tot prin acest anunţ se convoacă a doua adunare generală pe 10 Martie 1907 la 4 oare p. m.

Borgoprund, în 24 Ianuarie 1907.

Dr. N. Hăngănuţ *m. p.*,
directorul reuniunei.

2707,1—1.

„ŞERCĂIANA“,

institut de credit şi economii societate pe acţiuni în Şercaia.

„Şercăiana“ hitel és takarék-pénztár, részvénytársaság Sárkányban.

Convocare.

Domnii acţionari ai institutului de credit şi economii „ŞERCĂIANA“ societate pe acţiuni în Şercaia, să învită la a

III-a adunare generală ordinară,

care să va ţinea în 17 Februarie 1907 la 1 oară după amiazi în localul institutului.

Programul zilei:

1. Esmiterea a doi acţionari pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul direcţiunii şi al comitetului de supraveghiere referitor la bilanţul anului 1906 şi darea absolutoriului.
3. Propunerea direcţiunei şi a comitetului de supraveghiere asupra împărţirii venitului curat.
4. Infiinţarea postului de director executiv.

Direcţiunea.

Meghivás.

A „ŞERCAIANA“, hitel és takarék-pénztár, részvénytársaság Sárkányban tisztelt részvényesei ezennel meghivatnak az 1907 év február hó 17-én d. u. 1 órakor az intézet helyiségében megtartandó

III-ik rendes közgyülésre.

Napirend:

1. Két részvényes kijelölése a jegyzőkönyv hitelesitése végett.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, a mérlegmegállapitása és a felmentvény megszavazása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság inditványa a nyeremény felosztása iránt.
4. A vezérigazgatói állás rendszeresitése.

Az igazgatóság.

Bilanţ pe 1906. — Mérleg számla 1906 évre.

ACTIVE. — VAGYON.		Cor.	fil.	PASIVE. — TEHER.	Cor.	fil.
Cassa în numărar. — Pénztári készlet		4788	13	Capital societar — Részvénytőke	50000	—
Cambii escomptate. — Leszámitolt váltók		441129	72	Fond de rezervă — Tartalékalap	4978	55
Diverse conturi debitoare. — Különféle adós számlák		520	40	Fond de binefacere — Jótékonyczélúalap	397	42
Mobiliar — Felszerelés	652·80			Depuneri spre fructificere — Betétek	279776	50
10% amortizare — 10% leirás	65·30	587	50	Cambii reescomptate — Visszleszámitolt váltók	88362	—
				Diverse conturi creditoare — Különféle hitezező számlák	1620	21
				Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	59	50
				Interese transitorii — Átmeneti kamatok	9999	10
				Profit curat — Tiszta nyereség	11832	47
		447025	75		447025	75

Contul Perdere şi Profit pe 1906. — Nyereség és Veszteség számla 1906 évre.

EŞITE. — KIADÁSOK.		Cor.	fil.	ÎNTRATE. — BEVÉTELEK.		Cor.	fil.
Interese: — Kamatok:				Interese: — Katatók:			
pt. fondul e rezervă — a tartalékalapnak	239·90			la cambiile escomptate — leszámitolt váltók után	33017·86		
„ depuneri — betétek után	13740.77			de întârziere — késedelmi	2744·35	35762	21
„ cambii reescomptate — visszleszámitolt váltók után	4011.56	17992	23	Proviziuni. — Iutalékok		273	15
Spese: — Költségek:							
chirie — házbér	248·—						
salare — fizetések	1213·60						
diverse spese — különféle költségek	759·74	2221	34				
Dări: — Adók:							
de stat şi competinţe — állami és bélyegilletékek	1935 77						
arunc comunal — községi pótadó	614·17						
10% la int. de dep. — 10% betéti kamatok után	1374·04	3924	02				
Amortisare din mobiliar — Leirás a felszerelés számlán		65	30				
Profit curat — Tiszta nyereség		11832	47				
		36035	36			36035	36

Şercaia, în 31 Decemvrie 1906.

Dr. Pompei German m. p.
prezidentele direcţiunii. — az igazgatóság elnőke.

George Vlad m. p.
cassar. — pénztárnok.

Valeriu Ghircoiaş m. p.
contabil. — könyvelő.

Direcţiunea: — Az igazgatóság:

Dr. Hariton Pralea m. p. *Ioan Bunea* m. p. *Valer Sassebeşi* m. p. *Simion Langa* m. p.
Rosalim Mijea m. p. *Victor Vlad* m. p.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

S'au revăzut şi aflat în consonanţă cu cărţile purtate în deplină ordine. — Felülvizsgáltatott és a teljes rendben vezetett könyvekkel összhangzónak találtatott.

Şercaia, în 15 Ianuarie 1907.

Iacob Popeneciu m. p. *Ioan Dejenariu* m. p. *George Urs* m. p. *Ioan Fetu* m. p. *Petru Bărbat* m. p.
preşedinte.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.